

Publicerad 2020-04-17 09:21 av den nakna poeten

Självutlämnande

Jag är van att umgås med mina vänner i skrattets tecken,

för det mesta är det jag som lockar fram skratten med min humor...

jag har också skyddat mina vänner men då med min mörka sida,

den som är full av vrede och rädsla, för jag hatar våld i alla dess former,

många säger nog "skitsnack" och jag förstår dem för de känner inte mig,

eller är det bara vad jag tror eller intalar mig själv,

för bakom min rygg kommer sanningen fram, den skulle jag behöva

för att lättare kunna ändra mig, men det är inte några som vågar

möta mig och gå ner i mitt mörker och där dra fram sanningen i ljuset

framför mig.

Det gör att det är svårt för mig att söka efter kärleken, jag blir blyg

och rädd när det verkligen gäller,

men det är även svårt att hitta denne "någon" som vågar lära känna mig

och älska mig fullt ut,

jag har ett dåligt rykte och det säger att jag är farlig,

och det finns tyvärr en sanning i det, för när jag blir påverkad av droger

eller sprit då mister jag min kontroll,

det har hänt att jag till och med slagit mina tjejer i vrede.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten